

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пош.
Конто пошт. шл. 143.322.
Адреса для телеграм:
«Діло», Львів.
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. передполуднем
Рухомісіе не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно: в краю 450 зол.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 750 ал., Німеччині 750 ал.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехо-
словаччині 30 ч. к., Румунії 150
лей, Болгарії 750 ал., Австрії
750 ал. — Зміна адреси 1 зол.

В СПРАВІ ОГолошень
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Винахідливість чи божевілля?

Львів, 11. березня 1927.

В добі, коли інші державні народи, звільнені від боротьби за збереження своєї національної ідентичності, своєї духовної спадщини, свою талановитість проявляють у величавих технічних винаходах, у культурній творчості, в творенні гармонійного життя, — поляки, отримавши в дарунку державну незалежність і величезні чужонаціональні простори, весь час продумують тільки над тим, як би ще міцніше, ще тугіше спутати, обезправити й окуйданити народи, що попали в межі відродженої Польщі.

Законодатна діяльність першого і другого союму була своїм вістрям звернена проти непольських народів взагалі, а проти семиміліонового українського населення зокрема. Промова сен. Черкавського на засіданні сенату з 2. ц. м. подає загальний реєстр польського законодавчого й екекутивного походу на основні, вже чисто людські права українців як громадян. Під кінець своєї плідотворної «законодатної» діяльності польський сойм («народова більшість») у спілці і згоди з екекутивною владою (президентом) намагається ушасливити нас новою виборчою реформою до сойму і сенату, реформою, що є висловом крайньої винахідливості, майже «геніяльності». А відомо, що така «геніяльність» покривається з божевіллям. Якийсь пан чиний, інстинктивно-звірний страх опанував «народову» більшість перед українцями, а наслідком цієї тривоги є проект пос. Гломбінського щодо зміни виборчої ординації до сойму і сенату. Не війни, не Іволяції Польщі, не її неминучого здавлення в німецько-російських клішах, не державного розстрою чи якогось повстання лякається «народова більшість», тільки появи в польському соймі значнішого українського представництва. В р. 1922, потерпаючи, щоб галицькі українці не взяли участі у виборах, та сама більшість (на винесення кс. Лютославського) ухвалила примус для виборчих кандидатів письменно декларуватися польськими горожанами, але до виборів такого примусу не припоронила, хоч в тому часі справа Сх. Галичини не була ще рішена «суверенами» Сх. Галичини. Не приносивши примусу щодо декларації польського горожанства у відношенні до виборців, польська влада при допомозі поліції і війська, використовуючи крайні засоби терору одночасно гнала тих «бездержавних» виборців до виборчих урн.

Так було в 1922 р. А в 1927 р. вся помисловість, вся винахідливість, вся політична геніяльність польських державців узмостовлюється в одному: яким чином, якими винятковими постановами, яким ливоскутним «законодавством» не допустити українське населення до виборчої урни, а українських представників до сойму і сенату.

Всі проекти центр-праву (Хієно-Пяста) змагають до цієї мети, а вершком «реформаційної» винахідливості є зведений до спільного знаменника проект шехпольського етажика пос. Гломбінського. Є він основою, на якій президент держави (на основі спеціального уповажнення)

має відповідно розложити світла і тіни, опромінюючи сонцем привілеїв польську етнографічну область і польську меншість на українсько-білоруській території, а окутуючу темрявою повного обезправлення українське і білоруське населення.

Винахідливий проект пос. Гломбінського в своїх непорушних основах зменшує число послів з 444 на 300 (250 з виборів і 50 з державної листи). Отже зменшує число послів майже в 33 проц., підвисуючи одночасно державну листу з 16 (72 на 444) на 17 проц. (50 на 300) загального числа послів. Як відомо, державна листа є кінцевою асекурацією великих партій і блоків. Таким чином ту асекураційну премію підвисує пос. Гломбінський в користь своєї партії. Та зрештою ця асекурація в порівнанні з таким же забезпеченням існуючої виборчої ординації не виявляє маркантніших різниць. Зате упривілеює великі міста: Варшаву (14 мандатів), Лодзь (7 манд.), Познань (4 манд.), Краків (4 манд.), Львів (4 манд.) і Вильню (5 манд.), задержуючи для них повну попередню кількість мандатів. З 250 виборчих мандатів 38 відпадає на міста в давній кількості, лишаючи таким чином на весь простір сучасної Польщі тільки 312 виборчих мандатів замість попередніх 333. Отже коли загальне число мандатів зменшує проект пос. Гломбінського на яких 33 проц., то скільки мандатів зпоза великоміських округів обнижує в 36½ проц.

Але вершок винахідливості осягає «геніяльний» пос. Гломбінський, пропонуючи устійнити кількість мандатів в поодиноких виборчих округах на основі кількості видаєних голосів у виборах до сойму і сенату в р. 1922. Ось так західні і середні воевідства (польська етнографічна територія), в яких участь виборців була висока, як Поморя (87 проц. з управнених до голосування), Познанщина (86½ проц.), Лодзьке воев. (85 проц.), Варшавське воев. (81 проц.), Келецьке (81 проц.), одержали б більшу кількість мандатів, а східні і високопромісловий Шлезьк, в яких участь у виборах в р. 1922 проявилася в меншій мірі, як з Виленщина (57 проц. управ. до голосування), Полісія (54 проц.), Волинь (59 проц.), Новгородщина (56 проц.), а навіть Шлезьк зі своїми 68 проц., були б ограблені навіть з дотеперішньої кількості своїх представників. Причини слабшої участі окраїнного населення у виборах 1922 р. є дуже складного характеру. Є це або незвичність до використовування горожанських прав, або негативно-органічне відношення до нової дійсності, до польського державного новотвору і його правно-політичних інституцій. Однак таке чи інше, наскрізь інстинктивне відношення до створеної дійсності хіба не може бути основою до ограблення з політичних прав населення. Навіть польська конституція (в арт. 96) постановляє, що «всі горожані є рівні перед правом», а позбавленими виборчого права (згідно з арт. 14 конст.) можуть бути тільки горожані, засуджені за спеціальні карні проступки і злочини, означені у виборчій ординації. Ясно, що виборча абстиненція горожан не належить ані до проступків ані до злочинів.

Розвиваючи свою тезу, пос. Гломбінський пропонує, щоб розподіл мандатів в поодиноких округах перевести так, щоб на один посольський мандат припадало не менше, як 25 тисяч виборців (очевидно, на основі відсотка голосуючих в році 1922). Таким чином нпр. виб. округ 35 (в Познанщині) з 306 тис. населення, в якому голосувало 123 тис. виборців зі 140 тис. управнених себто 87 проц., одержав би 5 мандатів замість дотеперішніх 4. Але зате виб. округ 53 (все Покуття у станисл. воев. зі своїми 776 тис. населення, з яких тільки 114 тис. на 363 тис. управн. брало участь виборчому акті 1922 р., себто 31 проц.) зійшов би зі своїх дотеперішніх 9 на 4 мандати. Теж саме торкається всіх інших виб. округів на українських землях. Округ 54 (в тернопільському воевідстві) з 10 мандатів зійшов би на 5, бо там тільки 34 проц. управн. до голосування брало участь у виборах 1922 р. Але тут маємо ще цікавіше явище. Цей округ на 865 тис. населення на основі польської статистики з 1921 року виказує аж 396 тис. поляків (45,7 проц.) а 469 тис. «чужоплемінців» (українців, жидів і т. і. себто 54,3 проц.). Отже відсоток польського населення в тому окрузі 45,7 проц., але всіх голосуючих включно з жидами і хлібодами тільки 34,66 проц. До того ж на непольські виб. листи при останніх виборах вчало понад 40 тисяч голосів на всіх 144 тисячі голосуючих і на 417 тис. управнених до голосування. Отже в якому світлі виходить польська статистика з 1921 р.? А на цій статистиці і на відсотку голосуючих в 1922 р. польські державці будують свої «реформаторські» пляни.

Та на цьому не кінчається винахідливість Гломбінських і його союзників. Беручи в основу розподілу мандатів між поодинокі виб. округи відсоток голосуючих в 1922 р., вони усеж так лякаються можливих несподіванок, і тому висувають своєрідні «національні курії» для всієї українсько-білоруської території під Польшею, починаючи від 49 виб. округу (дивуємося, чому під ці «привілеї» не втягнуто 48 виб. округу: Перемишль, Добромиль, Сянік, Березів, Коросно!). На просторі воевідств: львівського (крім західних, польських повітів і Перемишля), станиславівського, тернопільського, волинського, польського і новгородського — виборці до сойму і сенату мають творити дві курії: польську і непольську. В що останню ввійшли би українці, жиди, німці, чехи (колоністи), руські і т. ін. Розподіл мандатів між обі курії був би так переведений, щоб в поодиноких виборчих округах на кожну з курій припадала щонайменше третина посольських мандатів (і по 2 сенатори з кожного воевідства). Отже на всякий випадок, не вважаючи і на розподіл мандатів на основі участі у виборах в році 1922, полякам має бути забезпечена третина з обниженого числа мандатів на Волині і Полісі і дві треті зі Сх. Галичини (бо тут уже третину «забезпечується» для українців). А треба знати, що фальшований в польську користь перепис населення з 1921 р. виказує на Волині: в 56 виб. окр. (Ковель, Любомль, Володимир і Горохів) — 17 проц. поляків, в 57

виб. окр. (Луцьк, Рівне) — 15 проц. поляків, в 58 виб. окр. (Кременець, Дубно, Острів) — 11,8 проц. поляків і т. д. І на такій території, з таким визначним відсотком польського населення (який в дійсності виносить тільки половину вказаного), мається забезпечити полякам третину мандатів.

Таким чином перейшли ми, наскільки це можливо в газетній статті, всі ступні польської помисловості і всі традиції польської винахідливості. Є це або «геніяльність», або божевілля. Але чи — замість морочити собі голову якимсь псевдозаконодавством — не краще було б видати генеральний «закон» менш більш такого змісту: Існуюча польська держава є державою виключно польського народу. Всі інші народи, що складають 45 процент всього населення, є призначені на пасивний погній для месіанської польської нації. Виходячи з цієї основної точки погляду мають вони право якнайскорше перетворитися на благородних поляків, приєднуючись тим самим до вищої польської культури. Доки ця метаморфоза не наступила, мають вони право платити всі податки, давати рекрута і благословити польський режим.

Зрештою, ніяких інших прав не мають. — Це була би найпростіша, найясніша і найдоцільніша розв'язка всіх національних квестій, а в першу чергу української. Ф. Ф.

77-ліття уродин Масарика.

Пошанування найбільшого авторитету Чехословаччини.

Цими днями президент Чехословаччини Т. Г. Масарик святкував 77-ліття своїх уродин. Цей день був великим святом у цілій Чехословаччині, що з найбільшим пієтизмом ставиться до свого заслуженого провідника, творця незалежної чсл. республіки. Одночасно й чеські кольонії в цілому світі відгукнулися на це свято, відбуваючи в дні уродин президента урочисті сходини, концерти, академії і т. д. Мірилом пошани, симпатії і популярності, яку през. Масарик має в широкому світі, може послужити факт, що з приводу 77-ліття його уродин присвятили йому привітні статті й окремі фейлетони преса різних держав: Німеччини, Австрії, Швейцарії, Італії, Югославії, Франції й ін., не згадуючи про Польщу, де в різних містах відбулися в його честь святочні сходини, отримані з рефератами й концертами.

Цю величезну популярність між своїми і чужими през. Масарик завдячує передовсім тій обставині, що він є признаним інтелектом і послідовним демократом, для якого високі ідеї суспільної рівності й національної рівноправності не є тільки порожнім звуком, але реальною програмою дня, що в житті чсл. державності виявляється вже значними позитивними успіхами, щоб згадати тут тільки чесько-німецьке і чесько-словацьке вирішення, або зразкове соціальне завоювання, або зразкове чехословацьке законодавство. За всім літ його проведено невеличка Чехословаччина, не вважаючи на різнобіжні соціальні змагання поодиноких і класів і та-ж змагання національних змагань і народків національних змагань і сконсолі-дів, зуміла скріпитися і сконсолі-

— З кіна. У "Коперника" банком сланив фільма "Голес" з Праги на підставі повісті Майніна у головних ролях із Вегенером, Лідією Сальмоновою, Дайвом і Кронером.

— **Рухоме Товариство „Луг“** у Львові улаштує в суботу, дня 12 березня 1927 р. в салі Музичного Г-на ім. Лисенка Луговий Вечір з богатою програмою, яку виконуватимуть вправно, весело, ритмічно, декламаційно і т. п., котрі виконують Луговички з Львова і Рудна. Початок о год. 7:30 веч. Білети можна набути від 5. год. 7:30 веч. в суботу при касі, раніше в домашній Г-на при вул. Коперника 5.

— **Незалежний Людовий Театр** худ. Шашкевича 5. Медіа, дня 13. березня 1927 3 год. попол. по знижених цінах „Шуми Маріца“, драма на 3 дії В. Гюґо на тлі героїчної боротьби болгарів з турками, 7:30 год. веч. „Запорожець за Дунаєм“, народна опера на 2 дії Гулака-Артемовського. Гостинний виступ оперної артистки Фільомени Попатинської в ролі Одарки. Закінчатиме оперу „Вечерниці“, музична картина на 1 дію П. Ніщинського. — Білети продає Союзний Базар, а в неділю від 10—12 передпол. і від 2-ої попол. каса театру.

Дописи.

Кременець на Волині. (Як уряд „моральної санції“ не забуває про „Прогреси“). Дня 2. березня ц. р. відбулося в Старо-Олександрії, кременецького пов. на Волині велике казнове свято записання новоіменованих урядом „моральної санції“ громадянських солістів. „Святом“ керував кременецький староста Робакевич. Він бильшів свої довідково-пояснювальні промови присвятив ласково Товариству „Прогреси“, кількома наворотами перестерігаючи нових ввійтів і всіх присутніх перед „Прогрестами“, бо це, мовляв, сама зараза, страшна отрута, гангрена, що точить „почина люде“ і тому треба мати дуже увазі ці гнізда протидержавної роботи і „антисоветів“ політиків. Цей паяк прямо кушує рани, закликаючи голосом пророка Ісаї боронити селянську масу перед впливом українських послів, які й так не дадуть землі даром, як це обіцяли три вибори. Шкаве тільки одне: яким робом такий урядовець, як староста, може так виступати проти аполітичних, чисто освітніх товариств, якими є „Прогреси“? **Пилип Пащук.**

З судової салі.

Присуд у політ. процесі в Замості.

Перед окружним судом у Замості закінчився процес проти 42 обвинувачених українців і жидів, членів комуністичної партії Західної України. На основі судового присуду засуджено: М. Корольку на 7 літ тяжкої каторги, Мих. Шикуну на 5 літ, Волод. Мессера, Ельбави Файзеля і Сергія Тренду на 4 роки, Антона Драбінського, Віронета Мехеля на 3 роки, Ант. Ебруна, Івана Олчарука, Казера, Переча, Лейбу Апеля, Петра Пітрала на 2 роки, Волод. Гриневського, Шмуля Кнобла, Гешеля Ганця, Дмитра Гріца, Стрика і Матвійчука на 1 рік, Кременя на 9 місяців. Решту обвинувачених увільнено. Оборонцем у цьому процесі виступав адв. д-р Ст. Шухевич.

Справа Аксентівних у Варшаві.

Дня 9. березня ц. р. відбулася розправа перед Найвищим Судом у Варшаві в наслідок зажалення неважкості, внесеного чортківським прокуратором, проти увільненого вироку Теодора і Катерини Аксентівних судом присяжних у Чорткові. Проти цього зажалення внесли оборонці д-р Володимир Електронів з Чорткова і д-р Лев Ганкевич зі Львова відповів і домагалися затвердження вироку суду присяжних в Чорткові. До розправи заголосив як заступник пошкодованої вдовиці п. Маргулесової посол і адвокат д-р Ізлар і домагався, щоб його допустити до участі в розправі. Трибунал у складі предсідника радника Ангеліана і рад. Кжижановського та Львоненця як вотації по нараді ухвалив не допустити д-ра Ізлара до участі в розправі, опираючись на принцип закону § 48 і 273 к. пр., як також на ореченні ще відпущеного Найвищого Трибуналу з р. 1913, 4059, а також 2632 і 3435. По з'ясуванні справи предсідник Трибуналу ухвалив голосу прокураторів Сокольського до введення зажалення неважкості. Тут сталася правдива несподіванка. Прокуратор прилучився знову до відповіді оборонців, внесеної на зажалення неважкості чортківського прокуратора, і заявив, що не підтримує зажалення неважкості чортківської прокураторії, як шлюком безосновного. З уваги на те, оборонці д-р Ганкевич прилучився тільки до виводів п. прокуратора, а Трибунал по довій нараді затвердив увільняючий вирок присяжних судів, мотивуючи це між іншим тим, що відкинули внесення чортківським трибуналом на розправі дня 9. грудня 1926 р. в Чорткові були на ділі внесеннями оборонців, а прокуратор до них тільки прилучився. Далі, що знавці охистити лікарі не виключили, що заохочувати знамена з 2. с. к. з., а що це погвардія присяжні суди, до того не можна заціпати по думці виразного припису карної процедури. І врешті предсідник Трибуналу Ангеліан висказав здивування, що прокуратор і суди поставили таке внесення. Трибунал зарядив негайно телеграфічне винищення Теодора Аксентівна з турми, а щодо його жинки Катерини, то вона вже давно є на волі.

З театру й музики.

Голінський у „Тосці“.

Виступ М. Голінського у „Тосці“ був другим з черги світлим успіхом нашого співака в цьогорічній сезоні у львівській опері, до якої запрошено його на кілька місяців. У минулому році довелося мені побути п. Голінського, на жаль, тільки в другій половині опери „Кармен“, у додатку в товаристві деяких зовсім несподіваних дебютантів, які звели рівень виконання опери на такий степінь, де навіть пересічний музикальний слух ч. перестав реагувати на ті інші враження, які — в тому випадку — виходили від особи М. Голінського. Зате в „Тосці“ наш артист виступав у товаристві рутинізованих і відомих сил львівської опери, як п. Ф. Плятана, Р. Циганік і М. Мартині (Маслюк), що самозрозуміло зовсім інше впливало і на цілість як таку, і на саму особу артиста. Голосові вальори, які і сценічна поведінка нашого співака предиспонує його на постать, яка сама собою стягає на себе увагу слухачів і стає осередком акції; тимчасовим підноситься і вишукані, які привабливі до цієї чи іншої ролі. Партія Каварадоссія як така не йде вповні по лінії талану і блискучих голосових прикмет нашого співака — як виразно героїчного чи драматичного тенора. Хоча сам Пуччіні зазначував, що для італійців (себто італійських композиторів) є лише один шлях: „творити справжні людські драми, відповідаючи їхньому темпераментові, з виразом пристрасті, писаним серцем і т. д.“, — то все таки його музика, особливо у „Тосці“, виявляє надмірну дозу високого рафінованого, несприродного пафосу, найбільш чужого саме нашому співачкові. Та з тої точки погляду можна не рахувати за додатно прикмету М. Голінського, який зрікаючись, а радше не будучи в змозі піти на зустріч тим бомбастично-перечувальним ефектам, дав зате тим природнішу, а через те і шляхотнішу лінійність цілості. Безперечно партія драматичного підкладу ближче нашому співачкові, як чисто лірична, що слід віднести в тих же пропорціях і до сценічної гри. Та все таки все і всюди домінуюча краса величезного, в усіх позиціях видатного, а проте м'якого голосу п. Голінського, якому в додатку чуже всьому дешеве ефектарство — дає слухачеві справжню, шляхотну насолоду. Львівська опера, згажуючи нашого співака на кілька місяців, зискала першорядну оперову силу, відсутність якої від ряду літ дається в ній відчувати. Наш артист останнім своїм виступом зложив також доказ, що і його діяльність в українських операх в Одесі й Києві залишила видатні сліди на його мистецьких змаганнях, якими так широко і живо цікавиться ціле українське громадянство, що й досвідче незвичайно численному участю на виступах Голінського у львівській польській опері.

В. Барвінський.

Концерт п-ни С. Ковбузової в Тернополі.

На запрошення тернопільського „Бояна“ та при його співучасті виступила у нас на концертній естраді абсолютна консерваторія в Медюліні, учениця відомої учительки співу Надії Гонтарук, сопраністка п-ни Софії Ковбузової з Коломиї. Мало знала ще нашому загальному концертанту диспонує милозвучним, у високих тонах повним та сильним, а при тому м'яким голосом, яким орудує з повною свободою. Півна сила драматичного сорвана й ніжність кольоратури — це цінні прикмети голосу концертантки. Виконуючи композиції наших та славних оперних композиторів-чужинців, концертантка по-людила своїм співом поступовно зібрану аудиторію, чого доказом був великий аплауз та одушевлення мельомків. Тепер сезон концертів. Може шкода було би, щоб п-ни Ковбузова ховала свій шарб лише для провинції. Чи не слід їй зацікавитися музичніми крути столиці? **С-к.**

ОПОВІСТКИ.

Українська Громада в Берліні повідомляє, що Загальні Збори Товариства відбулися дня 15-ого березня ц. р. в 8-й год. вечером у ресторані Ф. Корольова при вул. Віланда ч. 37. Коли на цей день не з'явився належний кворум, то Збори відбулися в ту ж годину й там же дня 19. ч. м. Порядок Зборів такий: 1. Відчитання протоколів попередніх Загальних і Надзвичайних Зборів Товариства. 2. Прийняття нових членів. 4. Резолюції в справі „Українського Наукового Інституту в Берліні“. 5. Відомлення Раді Ревізійної Комісії. 6. Зміна статуту „Української Громади“. 7. Вибори Ради Ревізійної Комісії. 8. Біжучі справи та внески. За Раду „Української Громади“ д-р Зенон Кузеля голова, д-р Домет Олянич секретар.

З Т-ва „Львівський Боян“. Проба до Шевченківського свята відбудеться в п'ятницю 11. ч. м. в малій салі Муз. Г-на ім. Лисенка, в 7. год. вечером. Участь усіх хористів обов'язкова! На тії проби будуть подані до відомої місцевої час генеральної проби разом з оркестром.

На „Рідну Школу“ зложили Вл. Павліа і Лев Чомкевич, нотар в Обертні 30 зол. а нагоди вшанування дошки Стефаніа з п. суддею Юліаном Антоновичем. Жертвувальні складає щиро подяку Головна Управа „Рідної Школи“.

ALBORIL

Першої якості пахуче мило
ДО ПРАННЯ І МИТТЯ

На „Рідну Школу“ зложили: Вл. Марія і о. Микола Пристукі з Скольного 20 зол. замість віня на домовину бл. п. Теофіла, сина Дмитра і Антоніни Грещей, ученика 7 кл. гімн., який помер в Долині 25. лютого ц. р. Щира подяка від Головної Управи „Рідної Школи“.

Перші цеголки на фонд будови шкіл Товариства „Рідної Школи“ зложили до 4. ч. м.: Вл. п. Броніслав Калеский з Богданівки 10 зол. і кличе Вл. п. Танчаківського Юрія, Салюка, Андрушко, 3-ох Терлецьких і Чайківського всіх з Богданівки, д-р Машкевич Володимир 10 ам. доларів, дир. Коренеш І ам. дол., Раді. Гучковський Володимир 1 зол., Волчук Филип 5 зол., д-р Теодор Соневицький зі Старого Самбора 10 зол. Хто далший? — Головна Управа „Рідної Школи“.

Подяка. Кооператива „Червона Калина“ почувалась до милого обов'язку зложити прилюдну подяку усім тим, які прихилились до улагодження вечеринок в дії 5. березня ц. р. в першу чергу Добр. Бачинський, Весоловський, Восвідковий, Голінатій, Купчинський, Луцький, Мартинцевий, Нарошій, Пеленський, Рожанковський, Шепаровичевий, Шухевичевий за дати і співпрацю при улагодженні буфету. „Народний Торговлі“, антикарові Михайлові Терлецькому, цукорні п. Дан. Стецькова і „Масло-Союзу“ за шедри дари. Панові Могильницькому зі Щирця за визначення кімнат в своїй фабрики для прикрашення салі. Панові Василю Весоловському за повну жертву й співпрацю, Шановному Видлові Т-ва „Українська Бесіда“ за ласкаве відступлення своїх кімнат. Панам аранжерам Витвицькому, Лепкому й Лопатинському за повний темпераменту провід у танцях та всім Шановним Гостям та Учасникам, які прибули навіть із найдалших сторін на нашу традиційні вечеринок.

ДРІБНІ ОГолоШЕННЯ.

ІДЕАЛЬНА ПАСТА до зубів **КРЕМ** **ПЕРЛОВИЙ** Ігнатюк Львів. 956 85-?

30Л. коштує цукорницка з лопаткою з хінського срібла у Мандля, Коперника ч. 14. 1365 21-?

МАШИНИ писарські: *Underwood, Remington, Mercedes*, майже нові, оказійно продає Михальський, Львів, вул. Соборського 12. 1552 4-10

НОВІ НОТИ на фортеп'яні: В. Безкоровайний: 1. „Соната“ *D-dur* ч. 3. — 2. „Думка“ *G-moll*, 3. „В гаю зеленім“. 1574 5-5

ЦАНІ! Від дня 15. лютого приймає до перероблення всякого рода солодковий капелюхи на нові і наймодніші фасони, старанно виконані, лише фабрика капелюхів Рудольфа Найфельта, Бальонова 3. — Вистава взорів і контори прийняті пл. Марійська 8, вул. Казимірівська 25, вул. Краківська 25, вул. Городешка 72. 10836 1-3

ОГолоШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Спеціаліст недуг легінів, серця і жолудка **Д-р Фелікс Ган** **Львів, Городецька 46.** Телеф. 834. 1040 Пересвітлення Рентгеном. 8-27

ДЕНТИСТ **Евг. Вайсберг** вул. Грушевська 2, повернула з закордону і приймає далше всілякі роботи входячі в обсяг дентистики по умір. 1669 кованих шнах. 2-3

НА ВЕСНУ найдешевше переробляє і покриває матеріали і ковдри знаній 1653а Магазин постелі 2-3

В. Іжицький **Львів, вул. Коперника 3.**

МОТОРИ на **ГАЗ** (газогенератори) також на ропу, нафту, бензин, у електричні на **ДОГІДИ** **нафти**, різном. Млинських Машинок, Турбін, Трансмісій, Сіток, Газу, Пали, Турбін, Токерів, Вертирків, Габ-ярок, Пили, Помп, Праси до олію, Пирси до дахівок, Залізні Печі, всіляке апаратура, Сталь, Бляку, поручас фірми

„ПІЛЬОТ“ 1408 9-10
Централя у Львові, Баторого ч. 4.

ХТО бачив яку ні-домість про Мич-хайла Хапевича з Новиці пов. Калущ, котрий як жовір 9-го п. п. австрарій вна-шав в 1914 р. зі-Стрия на російський фронт і попав в пол-дон, згодом достави-негайно його жені Корнелі Хапевич з Новиці п. Калущ.

Байцуйте насіння Успулюном

або **сухою байцою Успулюном**

НОСИФ КАРРАХ
Львів, Касцюшки 18.

Ширіть наш часопис!

Конкурс.

Громадська Управа в Зеленой повіт На-двірня, воєв. Станіславів, розписує отсам конкурс на віддання до відграничення громадських ґрунтів о поверхні около 1000 га в різних місцях в гірській околиці, шлі-ному авторизованому геопострові.

Успіях: 1. Вимірені пункта мають бути в відповідний спосіб трезаво озаначи-пліками.

II. На підставі помірів, маєть виконати основно:

а) по два ситуаційні плянч,
б) викази узурпантів, занятих цих ґрунтів,

а) на случай потреби, два плянч (копі) потрібні до судових процесів і до пере-ведення ітгабуляцій.

Як винагороду належить числти від кожних 1.000 біжучих метрів дійсно меж-тих границь.

Оферти належить вносити до громад-ського уряду в Зеленой по копець березня 1927 року.

Блищих інформацій уділять письмовно або устно Вл. Іжж. Юркевич Роман в Ра-файловій пов. Надвірня. 1664 2-1

Подяка.

Всім Приятелям і Знакомим, що поти-шили нас в наших тяжких родинних горе і прийшли з ласкавою помічю в над-дуги і в дні похорону Наддирежого Му-жу і в дні похорону Наддирежого Му-жа, Батька і Дідуся **Романа Михайло-вича** — зокрема Вл. Марії Якимович-виче — учительці, за правдиво шую по-місьцевий учительці, за правдиво шую по-настирця за безцінну участь в по-хороні, Вл. дир. Іванові Паламарев, по-ручником журнальних установа і Вл. Матівеї Данилишині за гарний і ши-роко-теплі промови над гробом — ози-даємо цю дорогою широкосердечу по-даку. Щире „Спасибі!“ тим чесним грома-дянам з Бужова, котрі правдиво по-дїлять з нами християнські погляди і похороні і всім громадянам, що взяли участь в похороні.

Буянів, дня 7. березня 1927.

Жена, діти, вяті і внуки

Подяка.

Неумолима смерть забрала нам найдо-рожу жену і матір бл. п. Стефаніа з Ро-доських Целевичев.

В цих сумних днях дізнали ми багато дольських Целевичев. В цих сумних днях дізнали ми багато дольських Целевичев. В цих сумних днях дізнали ми багато дольських Целевичев. В цих сумних днях дізнали ми багато дольських Целевичев.

Зокрема ширю подяку передаємо проф. Мандицькому і громадянам, що бра-ли участь в похоронах. Зокрема ширю подяку передаємо проф. Мандицькому і громадянам, що бра-ли участь в похоронах. Зокрема ширю подяку передаємо проф. Мандицькому і громадянам, що бра-ли участь в похоронах.

Писипайте передоплату!